

Росія прагне повернути те, чим володіла до краху СРСР: інтерв'ю з головою військового комітету НАТО

07:00 27.04.2026 Пн
12 хв

Чи справді США готуються відсторонитися від Альянсу?

 МІЛАН ЛЕСІЧ

Голова військового комітету НАТО адмірал Джузеппе Каво Драгоне (фото: Влад Нестеров / РБК-Україна)

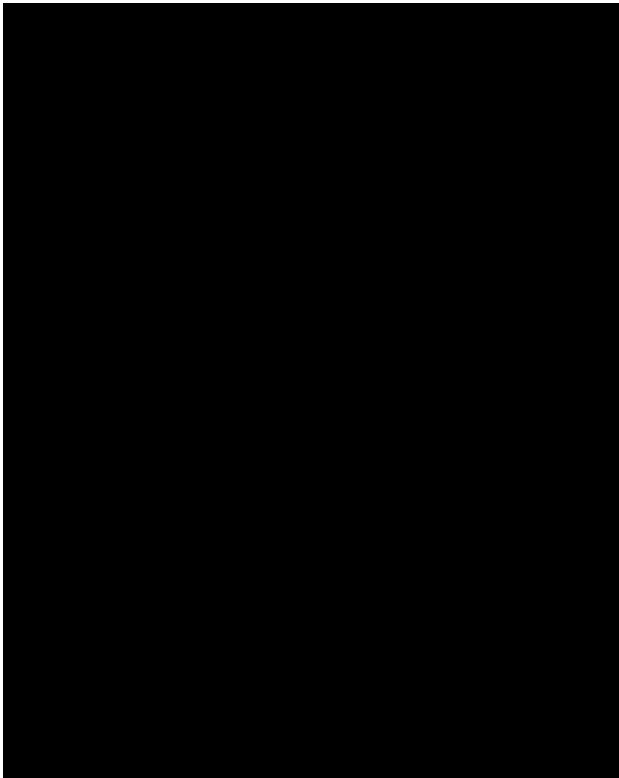
Війна в Ірані призвела до чергового конфлікту між США та їхніми союзниками по НАТО.

Про те, чи є ризик скорочення американської участі в Альянсі, відновлення довіри між союзниками, російську загрозу та застосування НАТО українського військового досвіду – читайте в інтерв'ю адмірала Джузеппе Каво Драгоне, вищого військового чиновника Альянсу.

> **Читайте також:** [У НАТО відповіли на погрози Трампа виключити Іспанію з Альянсу](#)

Головне:

- **Імперські амбіції РФ:** Росію офіційно визнано загрозою №1 для НАТО. В Альянсі очікують, що Кремль спробує повернути контроль над територіями, якими володів до розпаду СРСР, націлюючись не тільки на країни Балтії.
- **Виснаження як стратегія:** Ключовим способом перемоги над агресором є економічне та військове виснаження. РФ уже втрачає близько 35 тисяч солдатів на місяць - це більше, ніж загальні втрати СРСР за 10 років війни в Афганістані.
- **Україна - донор безпеки:** Україна перейшла зі статусу споживача в статус постачальника безпеки. ЗСУ виступають інструкторами для сил НАТО, передаючи унікальний досвід протидії дронам.
- **Уроки війни в Ірані:** Конфлікт в Ірані підтвердив критичну важливість повного панування в повітрі та пошуку дешевих способів боротьби з масовими атаками безпілотників. Цей досвід буде інтегрований у довгострокову стратегію Альянсу.

Адмірал Драгоне - про втрати Росії під час Афганської війни і зараз (джерело: інфографіка РБК-Україна)

З поверненням Дональда Трампа відносини між США та їхніми союзниками по інший бік Атлантики серйозно загострилися. Новий президент США в основному звинувачував європейців у тому, що вони не хочуть витратитися на власну оборону, повністю покладаючись на захисну парасольку від Америки.

Зрештою, під натиском Трампа на саміті НАТО в Гаазі країни Альянсу взяли на себе зобов'язання наростити в майбутньому витрати на обороноздатність (у дуже широкому трактуванні цього терміна) до 5% ВВП.

Але операція проти Ірану дала американському президенту новий привід для невдоволення – цього разу тим, що європейці, на думку Трампа, не надали США потрібної підтримки у війні. І у Вашингтоні вже навіть розробляють плани покарання своїх "поганих" союзників, а майбутнє НАТО як такого знову стало предметом дискусій.

Втім, італійський адмірал Джузеппе Каво Драгоне, який очолює Військовий комітет НАТО, запевнив РБК-Україна: хоча певне скорочення участі США в Альянсі можливе, на практиці він не бачить жодних приготувань до масштабного переміщення американських сил. У розмові, записаній у кулуарах Київського безпекового форуму, ми також торкнулися й інших тем, зокрема, власне досвіду війни в Ірані та ситуації з російсько-українською війною.

– Адмірале, як ви вважаєте, наскільки життєздатною є НАТО під керівництвом Європи в разі значного стратегічного розвороту США? І які військові потреби є найбільш нагальними для Європи, щоб підтримувати надійний потенціал стримування власними силами?

– Перш за все, я не думаю, що відбудеться масштабний відхід Сполучених Штатів від зобов'язань перед НАТО. Але я вважаю, що Європі необхідно взяти на себе відповідальність, і ми починаємо це робити завдяки серйозним інвестиційним зобов'язанням, ухваленим у Гаазі минулого року. Перші результати ми побачимо на наступному саміті в Анкарі.

Що саме потрібно зробити європейській частині НАТО?
Зрозуміло, зосередитися на завданнях із розвитку потенціалу –

на тому, що ми плануємо закупити залежно від фінансування і системи закупівель: наші системи ППО, ISR (розвідка, спостереження і рекогносцировка), вдосконалення засобів радіоелектронної боротьби, впровадження інновацій, таких як інтеграція ШІ та безпілотики. Також буде потрібна масова підготовка солдатів, яку країни-члени забезпечуватимуть для НАТО.

– США ділять союзників на "хороших", які багато витрачають на оборону і допомагають США в операціях, і "поганих", які цього не роблять. Які практичні заходи можуть послідувати з боку США – наприклад, перекидання американських контингентів у Європі в "хороші" країни?

– Подібні речі нещодавно озвучувалися, безумовно, але нам потрібно дивитися на реальний стан справ на місцях. Я намагаюся бути практиком. Масштабні переміщення – ні, нічого подібного. Я допускаю можливість деякого скорочення участі (США), але мені ще належить побачити, що саме це означатиме на ділі.

Знову ж таки, можливе певне перегрупування з боку одного союзника, якому необхідно перекинути сили в інше місце для запобігання чомусь, скажімо, в Індо-Тихоокеанському регіоні.

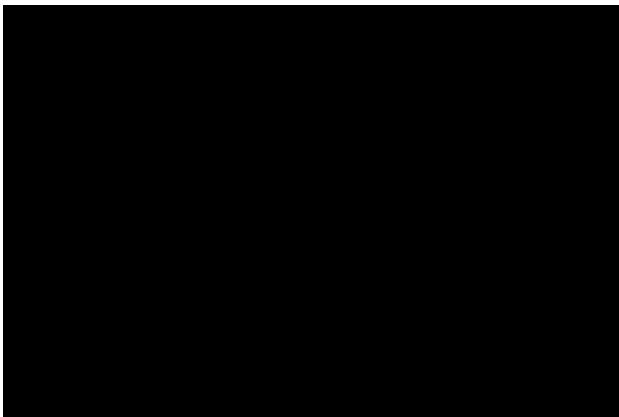
Однак якщо ми дійсно є сильним і зрілим альянсом, інші союзники зможуть провести ротацію, заповнити прогалини і взяти на себе відповідальність за традиційну зону відповідальності НАТО, поки інший союзник задіяний у перехопленні кризи далеко від нас, і це правильно.

– Чи достатній цільовий показник у 5% для стримування зростаючої російської загрози Європі? На яких конкретних можливостях буде зроблено акцент під час збільшення оборонних витрат насамперед?

– Такі суми нам, безумовно, необхідні, зокрема й тому, що після холодної війни наші витрати були на дуже, дуже низькому рівні. Але знову ж таки, завдання полягатиме в тому, щоб збалансувати і компенсувати потреби в оновленні та модернізації звичайних озброєнь – це необхідно, оскільки зараз ми бачимо конвенціональну війну в Європі.

Читайте також: [Росія може напасти на НАТО через місяці - і є серйозні питання до США, - Туск](#)

І водночас важливі інновації, оскільки у нас є серйозна технологічна перевага перед Росією. Ми робимо ставку на якість і кількість, тоді як вони застрягли тільки на кількості. Нам необхідно зберігати цей розрив, це принципово важливо для нас.

Адмірал Джузеппе Каво Драгоне (фото: Влад Нестеров / РБК-Україна)

– Чи вважаєте ви, що такий розрив є у всіх союзників? Можливо, у деяких, таких як США, він очевидний, але не всі

неамериканські союзники сьогодні мають таку перевагу над Росією.

– Так, але я вважаю, що зобов'язання щодо 5% і збільшення фінансування підштовхнуть нас до створення більшої кількості багатонаціональних спільних підприємств. Це автоматично нівелює будь-які відмінності, які існують між нами зараз. Майбутня "дорожня карта" дозволить усунути подібні прогалини.

– Як поточна позиція Росії, нарощування її військової потужності або будь-які відомі вам стратегічні й тактичні плани впливають на довгострокову стратегію НАТО або стратегію розгортання сил, наприклад, у Європі?

– Ми повинні чітко усвідомлювати, що на нас чекає в майбутньому. Ми передбачаємо подальше нарощування російської військової машини. Ми будемо протистояти цьому, розвиваючи наші можливості – тобто все те, що ми плануємо закупити і придбати в найближчій і довгостроковій перспективі. І це безпосередньо прив'язано до характеру загроз. Загрозами для НАТО є, звичайно, Росія і терористичні угруповання. Ми працюємо за цими двома напрямками, щоб діяти на випередження.

– Чи є Росія загрозою номер один?

– Безумовно, Росія – номер один. Здається, вони самі нещодавно це підтвердили. У цьому немає жодних сумнівів. Крім того, в нетрадиційній сфері, як і раніше, зберігається загроза від терористичних груп, які зачалися, але їхня активність може зрости.

– Ви маєте на увазі ісламістські групи? Або радикальних лівих і правих?

– Будь-яких. Усіх, хто незадоволений своїм статусом.

– Наразі, у квітні 2026 року, чи бачите ви якісь короткострокові або середньострокові безпосередні загрози з боку Росії щодо європейських країн? Пряме вторгнення, подібне до того, що сталося тут 2022 року, або гібридні сценарії, з якими ми зіткнулися 2014-го?

– Гібридні та нетрадиційні загрози вже мають місце і триватимуть. Можна очікувати, що Росія прагнучим повернути те, чим вона володіла раніше.

– Що ви маєте на увазі під словом "раніше"?

– Раніше – я маю на увазі період до розпаду СРСР. Тож я надаю вам самим зрозуміти, хто може стати ціллю.

– Очевидно, країни Балтії, тут не потрібно бути великим стратегом.

– Знаєте, не тільки вони. Але ми націлені на самооборону, стримування і захист на 360 градусів. Ми присутні в Арктиці, на Сході й уважно спостерігаємо за ситуацією на Півдні.

– Нещодавно офіційні особи всіх трьох країн Балтії заявили, що не бачать безпосередньої загрози "тут і зараз". Ви згодні з такою оцінкою?

– Я думаю, саме вони краще за всіх відчують ситуацію. Тому я їм довіряю. Це ті люди, які безпосередньо відстежують розвиток обстановки. Вони перебувають на лінії фронту. Ніхто не може дати нам більш точну пораду та інформацію, ніж вони.

– З огляду на все, що лунає з іншого берега Атлантики з приводу НАТО та окремих союзників, як повністю відновити довіру європейських країн до альянсу?

– Якщо брати до уваги не слова чи декларації, а факти, то їх уже достатньо, щоб стверджувати: альянс сильний. Нам просто потрібно підтверджувати цю довіру, виконуючи свої зобов'язання. Європейські союзники активізуються. Ми докладаємо величезних зусиль для розвитку нашої оборонно-промислової бази, створюємо спільні підприємства. Я вважаю, що це конкретні, реальні сигнали, які дають змогу всім довіряти одне одному без винятків.

– Отже, існує різниця між тим, що говориться на пресконференціях або пишеться в Truth Social, і тим, що відбувається насправді?

– Так, просто подивіться на Україну. НАТО, весь альянс – усі 32 союзники – підтримують Україну, забезпечують її стійкість і допомагають так само, як і раніше. Навіть більше, якщо це в наших силах, але допомагають усі. Ніхто не залишився осторонь.

Читайте також: [Німеччина готується до війни з Росією і змінює військову стратегію](#)

– Є ще одна важлива проблема – очевидно, це Іран. Які основні військові уроки НАТО винесло з нещодавньої або триваючої війни в Ірані?

– Один із моментів, який не був представлений у війні між Україною і Росією так, як зараз, – це роль авіації. В українсько-російській війні авіація практично відсутня, за винятком дронів і ракет. Але в іранському конфлікті ми бачимо потужну повітряну складову. Це підкреслює важливість авіації і повного контролю над повітряним простором. Але крім цього – дрони.

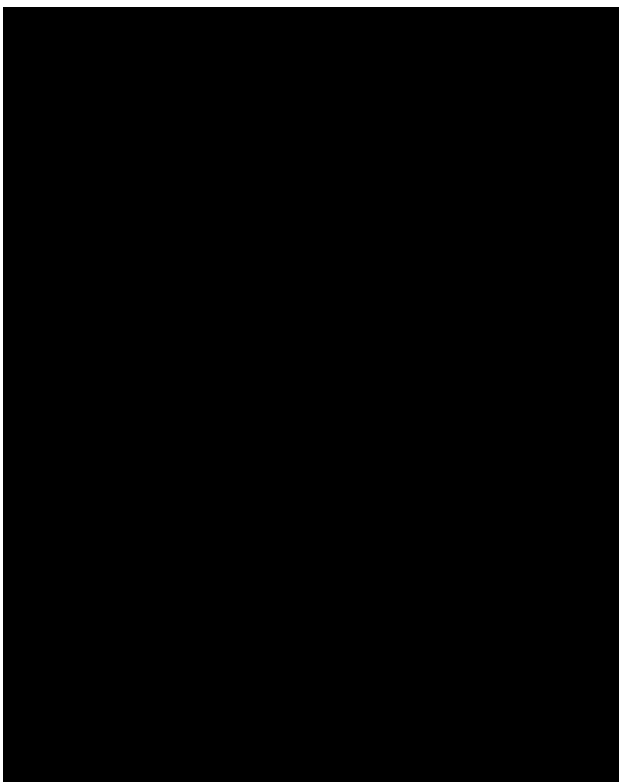
Необхідно знайти способи протидії їм максимально дешевими засобами – це один із викликів, з якими ми стикаємося. І Україна дуже допомогла країнам Перської затоки у відбитті подібних загроз.

– Багато країн звикли будувати щось монументальне, наприклад, гігантські та надскладні військові кораблі вартістю в мільярди доларів. Як ми бачимо, їх може легко знищити щось у 1000 разів дешевше. Чи потрібно змінювати саму філософію військового виробництва?

– Ні, я б так не сказав, тому що капітальні кораблі нам, як і раніше, потрібні. Різниця лише в тому, як ви їх використовуєте, на якій відстані від небезпечних зон і як ви їх захищаєте. Якщо у вас є авіаносець із 92 літаками на борту і ви забезпечуєте його прикриття – це колосальна військова міць. Якщо ж залишити його без захисту, його можуть потопити. Усе залежить від мудрості використання наявних ресурсів. Але я вважаю, що "великі форми" все ще актуальні.

– Хто в підсумку виграв війну в Ірані, яка сторона, на вашу професійну думку?

– Зараз важко сказати. Відбулася масована атака, що призвела до масштабних руйнувань на землі. Але з іншого боку ми побачили певну нову стійкість. Це два важливі чинники. Я б почекав ще деякий час, перш ніж визначати переможців і переможених, оскільки події все ще розвиваються. Думаю, у підсумку візьме гору шлях переговорів.

Адмірал Драгоне - про важливість зберегти перевагу Альянсу над РФ (джерело: інфографіка РБК-Україна)

– Повернемося до України. Яким чином НАТО інтегрує український бойовий досвід у свою офіційну доктрину? Існує безліч свідчень того, що на спільних навчаннях українські військові часто виступають не учнями, а інструкторами для сил НАТО. Наскільки це відповідає дійсності?

– Значною мірою. Це дуже поширена практика. Іноді вони виступають у ролі "червоної команди" (умовного супротивника) у навчаннях із боротьби з дронами. І мушу сказати, на нас чекали сюрпризи, бо вони проявили себе як дуже серйозний "противник". Продовження такої практики значно зміцнить здатність НАТО захищатися, наприклад, від атак безпілотників.

– Як ви оцінюєте загальну трансформацію України зі "споживача" безпеки на її "постачальника"?

– Україна робить величезний внесок. Навіть будучи гранично зайнятою на фронті, вона передає нам колосальний досвід через JАТЕС (Об'єднаний центр аналізу, навчання та освіти). Ми отримуємо і засвоюємо ваші уроки. Подивіться на їхні дії в Перській затоці, де вони допомагали місцевим країнам відбивати повітряні атаки Ірану. Тож тепер вони дійсно є постачальниками безпеки.

– Яка ваша загальна оцінка ситуації на фронті? Чи справедливо стверджувати, що настав етап фактичного глухого кута, коли не очікується великих проривів?

– Я згоден. Згоден, що настав глухий кут, але при цьому російська сторона зазнає величезних людських втрат. Вони втрачають близько 35 000 осіб на місяць. Для порівняння: за всі 10 років афганської війни СРСР втратив 20 000 осіб. Це вражає. Незважаючи на тупикову ситуацію, вони щодня зазнають колосальних втрат. Це неймовірно.

Читайте також: [Зона ризику. Хто в Євросоюзі справді готовий відбивати російську агресію](#)

– Шлях до перемоги над Росією лежить через виснаження її самої та її економіки до стану, коли вона не зможе продовжувати війну. Це правильна стратегія?

– Так. І якщо протистояння в Ормузькій протоці завершиться, нам потрібно буде повернутися до режиму санкцій тощо. На це я і сподіваюся.

Запитання-відповіді (FAQ):

– Чи готова Європа захищатися без активної участі США?

Адмірал не вірить у масштабний вихід США з НАТО, але підкреслює: Європа вже почала "вставати на ноги". Завдяки інвестиціям і закупівлям систем ППО, засобів РЕБ і ШІ, європейські союзники зможуть заповнювати прогалини, що виникають, і проводити ротацію сил.

– Наскільки критичними є втрати російської армії?

Ситуація на фронті оцінюється як безвихідна, проте ціна цього для Москви величезна: РФ втрачає близько 35 000 осіб на місяць. Для порівняння: це більше, ніж загальні втрати СРСР за всі 10 років війни в Афганістані.

– Яка головна військова різниця між війнами в Україні та Ірані?

Ключова відмінність полягає у використанні авіації: якщо в українсько-російській війні повітряні сили майже не задіяні (крім ракет і дронів), то в іранському конфлікті авіація відіграє вирішальну роль. Це підтвердило важливість повного панування в повітрі та володіння повітряним простором.

– Чого НАТО вчиться в Україні?

Україна перетворилася на постачальника безпеки. ЗСУ виступають у ролі інструкторів для сил Альянсу, а український досвід боротьби з дронами та інтеграції нових технологій безпосередньо впроваджується в доктрини НАТО через спільні центри навчання.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

[НАТО](#) [Сполучені Штати Америки](#) [Іран](#) [Дональд Трамп](#)

НОВИНИ

Трамп: я продовжую говорити з Путіним і Зеленським про завершення війни в Україні

Новини України
Війна в Україні
Економіка
Світ
Надзвичайні події

ПОЛІТИКА

БІЗНЕС

Економіка
Фінанси
Авто
Tech
Енергетика

АНАЛІТИКА

Статті
Інтерв'ю
Точка зору

ЖИТТЯ

Гроші
Зміни
Освіта
Суспільство

РОЗВАГИ

Шоу бізнес
Поради
Гороскопи
Свята
Цікаве
Спорт

LIFESTYLE

Психологія
Їжа
Подорожі
Здорове життя
Мода та краса

[UA](#) | [EN](#) | [RU](#) РБК-УКРАЇНА

[Про компанію](#)
[Редакційна політика і стандарти](#)
[Як стати нашим автором](#)
[Правила користування](#)
[Правова інформація](#)
[Політика конфіденційності](#)
[Контакти](#)
[Команда](#)
[Вакансії в РБК-Україна](#)
[Розмістити рекламу](#)

Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка portalу - <https://www.rbc.ua>. Фотографії, зображення належать їх правласникам. Всі фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

